

vidsthed, naar vi skulle til at behandle disse Skatteforslag, at det, som gaar igennem dem som den røde Traad, er: først forhøje vi Militærudgifterne, bag efter komme vi med Skattelovforslag og pumpe ud af Skatteydernes Lommer de Penge, der blive nødvendige paa Grund af de store Militærudgifter.

Forslaget er et Arbejde i Kulturens Tjeneste, som Militærmusik er det i det hele taget, udtalte den højtærede Konseilspræsident, da han forelagde Lovforslaget. Jeg siger, Militærmusik i det hele taget, militær Musik, det er noget kulturelt, og for at faa saa rigeligt med Militærmusik som muligt skal der mange Penge ud af Statskassen, men anden Musik, civil Musik, det er ikke noget kulturelt! Naar de Skattelovforslag, der staa paa Dagsordenen efter det her omhandlede Forslag, blive behandlede, skulle vi høre, at Musikken er Luksus, den civile Musik er Luksus, den civile Musik skal beskattes; at give Koncerter skal beskattes med 15 pCt. af Bruttoindtægten. Der er derfor Forskel paa den militære Musik og den civile, begge Dele ere ikke lige kulturelle. Den militære Musik spiller her som Militæret i det hele første Violin i vort Land. Men naar man taler om Militærmusikken som noget kulturelt, er det ganske vidunderligt at se, at man forlanger 150,000 Kr. mere om Aaret til den, medens man stryger 8,000 Kr. til Folkeuniversitetsforedrag, 8,000 Kr. til Foredrag i Landboforeninger og Husmandsforeninger. Det er ikke nogen kulturel Opgave for Staten at støtte saadanne Foredrag, men det er derimod en ganske udmærket kulturel Opgave at støtte Militærmusik. Jeg forstaar ganske vist ikke dette. Jeg synes, det er Galsskab, men jeg indrømmer, at der i de senere Aar er kommet en vis Metode i Galsskaben. Det kan maaske betragtes som en formildende Omstændighed.

I Bemærkningerne til Lovforslaget udtales det, at Militærmusikken vil kunne bidrage til at vække Befolkningens Opmærksomhed for Hæren og dens Gerning. Det er mærkværdigt, at der skal Militærmusik til for at vække Befolkningens Opmærksomhed for Hæren og dens Gerning. Jeg troede, at vore Militærvenner havde tildelt Hæren en saa stor og vigtig Opgave, at

der ikke behøvedes mere end denne til at vække Opmærksomheden for den. Jeg troede, at vore Militærvenner havde den Anskuelse, at Hæren var til for at frelse gamle Danmark, og hvis det er Tiltældet, hvis det er den Opgave, Hæren har, skulde jeg mene, at saa er den Opgave jo i og for sig stor nok til at vække Befolkningens Opmærksomhed for Hæren. Det kan være, at man er kommen ind paa et andet Syn, det skal jeg ikke sige videre om, men naar man i saa høj Grad ønsker at vække Opmærksomheden for Hæren og dens Gerning, har det vist andre Grunde end den, at Hærens Opgave er at redde Fædrelandet. Jeg tror, at Befolkningen ser for ædrueligt paa det militære Væsen til at tro, at det militære Væsen er i Stand til at redde vort Land, dersom det virkelig kommer i en Fare. Men jeg forstaar saa godt, at man gerne vil have skabt en stærk Sympati for Hæren fra den nuværende Regerings og det nuværende Flertals Side. Man har Brug for den størst mulige Velvillie, og det er selvfølgelig bl. a. derfor, at Hæren skal udstyres med lidt mere Musik. Det er disse ydre Ting, der falde en hel Del Mennesker i Øjnene, som maaske ellers ikke vilde ofre Hæren og dens saakaldte Opgave stor Opmærksomhed. Man skulde prøve paa at tage Musikken bort fra Hæren, tage de spraglede Uniformer bort, tage de blanke Knapper og de flunkende Distinktioner bort og pille de røde Striber paa Officerernes Benklæder af, saa skulde De se, saa er den Opmærksomhed, som Hæren maaske har vakt rundt omkring i Landet, mange Steder betydelig mindre, end den har været i Forvejen. Det er ikke Hæren og den Opgave, vore Militærvenner mene, at den har, der paa kalder Befolkningens Opmærksomhed, men det er alt det Gøgl og Fastelavnspynt, der er ved den nuværende Hær, der i højere Grad end ret meget andet paakræver Opmærksomheden. Af den Grund forstaar jeg saa udmærket godt, at man til det øvrige Stads ved Hæren vil føje noget mere Militærmusik for at henlede Befolkningens Opmærksomhed paa disse udvendige ganske vist pyntelige, men absolut ikke nødvendige Ting saa stærkt som paa nogen Maade muligt.

Det ærede Medlem for Københavns